

чивостъта на нѣщата се дължи на постояннитѣ величини, а неустойчивостъта — на непостояннитѣ. Устойчивата, постоянна величина е единица, съ която мѣримъ нѣщата. Ние наричаме тази единица мѣрка „право“. Всѣка човѣшка мисълъ, всѣко човѣшко чувство и всѣка човѣшка постѣпка, които отговарятъ на тази единица, сж добри. Не отговарятъ ли на единицата мѣрка, тѣ не сж добри. Значи, въ живота има единица мѣрка, съ която се измѣрватъ нѣщата. Тя опредѣля, кое е добро и кое — зло. Добро е онова, което дава условия на човѣка да расте; добро е онова, което дава просторъ на човѣшкия умъ да се развива. Доброто внася свѣтлина въ човѣшкия умъ. Добро е онова, което дава условия на човѣшкото сърдце да се прояви. Доброто внася топлина въ човѣшкото сърдце. Свѣтлината и топлината, които доброто внася въ ума и въ сърдцето на човѣка, се казватъ свѣтлина и топлина на доброто. Тѣ представятъ обективната страна на живота. Когато Божествената свѣтлина отсъствува, човѣкъ винаги прави погрѣшки. Той не може правилно да разсъждава. Когато Божествената топлина отсъствува, човѣкъ всѣкога боледува.

Мнозина искатъ да бждатъ здрави, богати и красиви. Здраве, богатство и красота сж синоними. Който е здравъ, той е едновременно богатъ и красивъ. Обаче, човѣкъ може да бжде здравъ само при известни условия. Следователно, човѣкъ може да бжде здравъ и